

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
11 päivänä elokuuta 1995 *

Asiassa C-432/93,

jonka Court of Appeal (Civil Divison), Lontoo, on saattanut tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen tulkintaa yhteisöjen tuomioistuimessa koskevan, 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa,

Société d'informatique service réalisation organisation (SISRO)

vastaan

Ampersand Software BV,

ennakkoratkaisun edellä mainitun 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen (EYVL 1972 L 299, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 304, s. 1, ja — muutettu teksti — s. 77), 37 artiklan 2 kappaleen ja 38 artiklan ensimmäisen kappaleen tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. A. Schockweiler (esittelevä tuomari) ja tuomarit G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. L. Murray ja G. Hirsch,

julkisasiamies: P. Léger

kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Société d'informatique service réalisation organisation SISRO, edustajanaan barrister J. Marks, solicitor-toimiston Gregory, Rowcliffe & Milners, valtuuttamana,

— Ampersand Software BV, edustajanaan solicitor-toimisto Paris & Co,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään aluksi J. D. Colahan, siten S. Braviner, Treasury Solicitor's Department, avustajanaan barrister A. Briggs,

— Saksan liittotasavallan hallitus, asiamiehenään Ministerialrat J. Pirrung, Saksan liittovaltion oikeusministeriö,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen osaston virkamies N. Khan,

ottaen huomioon käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Société d'informatique service réalisation organisationin; Ampersand Software BV:n, edustajanaan barrister S. Oliver-Jones; Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen, asiamiehenään L. Nicoll, Treasury Solicitor's Department,

A. Briggsin avustamana, ja komission esittämät suulliset huomautukset 6.4.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä,

kuultuaan julkisasiamiehen 8.6.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Court of Appeal (Civil Division) on esittänyt 14.7.1993 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.11.1993, kolme ennakkoratkaisukysymystä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen (EYVL 1972 L 299, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 304, s. 1, ja — muutettu teksti — s. 77) tulkintaa yhteisöjen tuomioistuimessa koskevan, 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla; esitetyt ennakkoratkaisukysymykset koskevat yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen ja 38 artiklan ensimmäisen kappaleen tulkintaa.
- 2 Nämä ennakkoratkaisukysymykset ovat tehty riita-asiassa, jossa asianosaisina ovat Société d'informatique service réalisation organisation (jäljempänä SISRO), Ranskan lain mukainen ja Ranskaan sijoittautunut yhtiö, ja Ampersand Software BV (jäljempänä Ampersand), Alankomaiden lain mukainen ja Alankomaihin sijoittautunut yhtiö.
- 3 Asiakirjoista käy ilmi, että SISRO oli saanut 8.4.1987 Tribunal de grande instance de Paris'ltä täytäntöönpanokelpoisen tuomion, joka voitiin panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana ja jossa Ampersand oli määrätty maksamaan hyvitystä SISRO:n tietokoneohjelmaan liittyvien tekijänoikeuksien loukkaamisesta.

4 Ampersand valitti tuomiosta Cour d'appel de Paris'hin ja katsoi, ettei Ranskan tuomioistuimilla ollut toimivaltaa ratkaista asiaa ja että 8.4.1987 annettu tuomio oli annettu vilpillisen asiantuntijalausunnon perusteella. Tämä valitus on edelleen vireillä, koska Cour d'appel on lykännyt asian ratkaisemisen siihen asti, kunnes väärää asiantuntijalausuntoa koskevat rikosoikeudenkäynnit saadaan päätökseen; oikeudenkäynti oli tullut alioikeudessa vireille eräiden muiden vastaajien kuin Ampersandin tekemien vaatimusten perusteella, jotka koskivat Tribunal de grande instanzen kuulemaa asiantuntijaa.

5 Ampersand haki kahdella peräkkäisellä hakemuksella Cour d'appelissa 8.4.1987 annetun tuomion täytäntöönpanon lykkäämistä. Hakemukset hylättiin; ensimmäinen oikeudenkäyntimenettelyyn ja toinen asiaratkaisuun liittyvistä syistä.

6 SISRO sai 15.12.1987 tuomion rekisteröidyksi täytäntöönpanoa varten yleissopimuksen 31 artiklan mukaisesti Englannissa ja Walesissa, joissa Ampersandilla on omaisuutta.

7 Ampersand haki 8.4.1988 muutosta High Court of Justicessa tähän päätökseen; se katsoi muutoksenhaussa, että ulkomaisen, petosta käyttämällä saadun tuomion täytäntöönpano Englannissa oli vastoin valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public). Vaikka yleissopimuksen 36 artiklan toisessa kappaleessa sellaiselle muutoksenhaulle asetettu 2 kuukauden määräaika oli kulunut umpeen, High Court julisti, että asia otetaan kansallisten oikeudenkäyntimenettelyä koskevien sääntöjen perusteella tutkittavaksi.

8 High Court keskeytti yleissopimuksen 38 artiklan ensimmäisen kappaleen mukaisesti 9.10.1989 antamallaan päätöksellä Ampersandin englantilaista rekisteröinti-päätöstä vastaan vireille saattaman muutoksenhaun käsittelyn siihen asti, kunnes Ranskassa vireillä oleva valitus oli ratkaistu.

- 9 SISRO haki muutosta Court of Appealissa tähän päätökseen. Ottaen huomioon sen, että Cour d'appel de Paris oli hylännyt toisessa päätöksessään Ranskassa 8.4.1987 annetun tuomion täytäntöönpanon lykkäämisestä tehdyn hakemuksen, Court of Appeal antoi SISROlle luvan vaatia High Court of Justicea, että High Court of Justice kumoaisi 9.10.1989 asian käsittelyn keskeyttämisestä tekemänsä päätöksen.
- 10 High Cour of Justice kumosi asian käsittelyn keskeyttämisestä tekemänsä päätöksen 23.1.1992, koska 8.4.1987 annetun tuomion täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus oli hylätty Ranskassa asiaratkaisuun liittyvistä syistä. Tämä tuomioistuimien hylkäsi lisäksi Ampersandin tämän tuomion rekisteröintipäätöksestä Englannissa tekemän muutoksenhaun perustellen hylkäämistä sillä, että tällä yhtiöllä oli käytössään Ranskassa muutoksenhakukeinoja, joilla se voisi saada vahvistetuksi, että tuomio on saatu aikaan petoksella ja että sen täytäntöönpano Englannissa ei olisi tästä syystä valtion oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista (ordre public).
- 11 Ampersand on hakenut muutosta täten molempiin High Courtin antamiin päätöksiin Court of Appealissa.
- 12 Court of Appealin käsityksen mukaan High Courtin päätöstä, jossa se hylkäsi Ranskassa annetun tuomion rekisteröintipäätöksestä Englannissa tehdyn muutoksenhaun, ei voitu perustellusti arvostella, varsinkin kun muutoksenhaussa ei voitu tukeutua yhteenkään yleissopimuksen 27 ja 28 artiklassa tarkoitettuun syyhyn, joiden perusteella tuomion rekisteröinnistä voidaan 34 artiklan mukaisesti kieltäytyä.
- 13 Court of Appeal on sen sijaan epävarma siitä, millainen toimivalta sillä on asian käsittelyn keskeyttämisen suhteen, ja sille oli myös epäselvää, onko täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen otettava silloin, kun se päättää käsittelyn keskeyttämisen tarkoituksenmukaisuudesta, huomioon se, miten tuomiovaltiossa päätettiin täytäntöönpanotavaksi haetun tuomion täytäntöönpanon lykkäämisestä tehdystä hakemuksesta, ja onko sen otettava huomioon ne perusteet, joilla annettuun päätökseen päädyttiin, ja missä laajuudessa nämä seikat on otettava huomioon.

14 Havaittuaan yleissopimuksen tulkinnan tältä osin epäselväksi, Court of Appeal on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 3 ennakkoratkaisukysymystä:

- ”1) Onko muutoksenhakijalla, joka on hakenut Yhdistyneessä kuningaskunnassa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla vuonna 1968 tehdyn yleissopimuksen 36 artiklan nojalla muutosta, oikeus yrittää saada itselleen 38 artiklassa tarkoitettua suojaa, jos se ei voi menestyksekkäästi vedota johonkin 27 ja 28 artiklassa yksilöidyistä perusteista, joiden nojalla voidaan hylätä hakemus, joka on tehty toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion rekisteröimisestä täytäntöönpanoa varten, ja jos tähän vastataan myönteisesti, minkä ’käsittelyn’ osalta keskeyttäminen voidaan määrätä.
- 2) Onko se, että tuomiovaltiossa on kieltäydytty lykkäämästä tuomion täytäntöönpanoa,
- i) merkityksellinen ja/tai
- ii) ratkaiseva sen suhteen, miten yleissopimuksen 38 artiklassa annettua toimivaltaa keskeyttää rekisteröintimenettelyn käsittely on käytettävä?
- 3) Jos yleissopimuksen 36 artiklan mukaisessa menettelyssä joku yleissopimuksen 37 artiklan 1 kappaleessa tarkoitetuista tuomioistuinista
- a) ei suostu keskeyttämään käsittelyä tai
- b) kumoaa asian käsittelyn keskeyttämisestä aikaisemman tehdyn päätöksen

onko tuomioistuimella, jolta on haettu 37 artiklan 2 kappaleen nojalla muutosta oikeuskysymykseen, toimivaltaa määrätä tai määrätä uudelleen käsitte-
lyn keskeyttämisestä tällä tavoin?”

- 15 On syytä aluksi viitata siihen, että koska rekisteröintipäätökseen oli haettu muutosta yleissopimuksen 36 artiklan toisessa kappaleessa tarkoitetun 2 kuukauden määräajan umpeutumisen jälkeen (ks. tämän tuomion 7 kohta), yhteisöjen tuomioistuin vastaa esitettyihin kysymyksiin kiinnittämättä huomiota siihen, voiko muutoksenhakutuomioistuin tästä huolimatta julistaa, että se voi ottaa asian tutkittavaksi kansallisten oikeudenkäyntisääntöjen perusteella.
- 16 On myös todettava, että ennakkoratkaisukysymyksissä mainitut yleissopimuksen 36, 37 ja 38 artiklat kuuluvat tämän yleissopimuksen III osaston 2 jaksoon, joka koskee niiden tuomioiden täytäntöönpanoa, jotka ovat täytäntöönpanokelpoisia siinä sopimusvaltiossa, jossa ne on annettu.
- 17 Yleissopimuksen 31 artiklan nojalla tällaiset tuomiot pannaan täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa sen jälkeen, kun ne on julistettu siellä täytäntöönpanokelpoisiksi tai, jos kysymys on Yhdistyneestä kuningaskunnasta, kun yleissopimuksen 32 artiklassa nimetty toimivaltainen tuomioistuin on asiaan osallisen hakemuksesta rekisteröinyt siellä tuomiot täytäntöönpanoa varten yleissopimuksen 33 ja sitä seuraavien artiklojen mukaisesti. Englannissa ja Walesissa hakemuksen ottaa vastaan High Court of Justice, ellei kysymys ole elatusapuasiassa annetusta tuomiosta.
- 18 Yleissopimuksen 34 artiklan mukaan sillä osapuolella, jota vastaan täytäntöönpanoa on vaadittu, ei ole tässä menettelyn vaiheessa oikeutta tulla kuulluksi. Lisäksi täytäntöönpanohakemus saadaan hylätä ainostaan yleissopimuksen 27 ja 28 artik-

lassa mainitusta syystä; ulkomaista tuomiota ei saa missään tapauksessa ottaa sen sisältämän asiaratkaisun osalta uudelleen tutkittavaksi.

- 19 Kun täytäntöönpanoon on suostuttu, vastapuoli voi yleissopimuksen 36 artiklan mukaisesti hakea muutosta tähän päätökseen kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Jos muutoksenhakijalla on kotipaikka toisessa sopimusvaltiossa kuin siinä, missä päätös on annettu, määräaika on kaksi kuukautta. Määräaikaa ei voida pidentää etäisyyden perusteella.
- 20 Yleissopimuksen 37 artiklan 1 kappaleen mukaan Englannissa ja Walesissa muutosta haetaan kontradiktorista oikeudenkäyntiä koskevien säännösten mukaisesti High Court of Justice lukuun ottamatta elatusapuasiassa annettua tuomiota. Yleissopimuksen 39 artiklassa määrätään, että ennen tämän muutoksenhakuajan umpeen kulumista ja ennen kuin muutoksenhakemuksen johdosta on annettu päätös, velallisen omaisuuteen ei saa kohdistaa muita täytäntöönpanotoimenpiteitä kuin turvaamistoimenpiteitä.
- 21 Yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen mukaan muutoksenhaun johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta ainoastaan kassaatiovalituksella tai vastaavalla valituksella. Yhdistyneen kuningaskunnan osalta tässä määräyksessä todetaan, että muutosta saadaan hakea ainoastaan ”yhdellä ainoalla oikeuskysymykseen rajoitulla muutoksenhakukeinolla”. Civil Jurisdiction ja Judgements Act 1982:n (vuonna 1982 oikeudellisesta toimivallasta ja tuomioista yksityisoikeudellisissa asioissa annettu laki) mukaan, jonka tarkoituksena on saattaa yleissopimus valtionsisäisesti voimaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, toimivaltainen tuomioistuin Englannin osalta on Court of Appeal.
- 22 Yleissopimuksen 38 artiklan mukaan

”tuomioistuimien, jolta muutosta on haettu 37 artiklan 1 kappaleen mukaan, voi muutoksenhakijan pyynnöstä keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon on tuomiovaltiossa haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin tai jos sellaisen muutoksenhakukeinon käyttämiselle säädetty aika ei ole vielä kulunut umpeen; viimeksi mainitussa tapauksessa tuomioistuin voi määrätä ajan, jonka kuluessa muutosta on haettava.

[...]

Tuomioistuin voi myös päättää, että täytäntöönpanon edellytyksenä on sen määrämien vakuuden asettaminen”.

- 23 Erityisesti näiden ennakkoratkaisukysymysten tekemiseen liittyvän tilanteen osalta on todettava, että Court of Appealilta on haettu muutosta High Court of Justice antamaan päätökseen, jonka High Court of Justice oli antanut, kun siltä oli yleissopimuksen 36 artiklan mukaisesti haettu muutosta päätökseen, jossa toisessa sopimusvaltiossa annettu täytäntöönpanokelpoinen tuomio oli rekisteröity täytäntöönpanoa varten Yhdistyneessä kuningaskunnassa yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen mukaisesti ”oikeuskysymykseen rajoittuvalla muutoksenhakukeinolla”.
- 24 Se osapuoli, jota vastaan täytäntöönpanoa on haettu Yhdistyneessä kuningaskunnassa, pyytää muutoksenhaussa Court of Appealia päättämään sekä sen päätöksen laillisuudesta, jossa High Court of Justice oli hylännyt rekisteröintipäätöksestä tehdyn muutoksenhaun, että siitä, oliko High Court of Justice päätös kumota käsittelyn keskeyttämisestä tehty päätös perusteltu.
- 25 Yleissopimuksen tulkinta on epäselvä ennakkoratkaisukysymykset esittäneelle tuomioistuimelle ainoastaan yleissopimuksen 38 artiklan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettun asian käsittelyn keskeyttämisen osalta. Näin ollen se kysyy yhteisöjen tuomioistuimelta, onko tuomioistuimella, jolta on haettu 37 artiklan 2 kappaleen nojalla muutosta kassaatiovalituksella tai vastaavalla valituksella oikeuskysymykseen, toimivaltaa määrätä tai määrätä uudelleen 38 artiklan ensimmäisen kappaleen

nojalla asian käsittelyn keskeyttämisestä (kolmas kysymys). Mikäli kysymykseen vastataan myönteisesti, se pyytää yhteisöjen tuomioistuinta täsmentämään, missä laajuudessa keskeyttäminen on sallittua, ja tarkentamaan ne yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuomioistuimen toimivaltaa suostua tällaiseen asian käsittelyn keskeyttämiseen tai kieltäytyä siitä (ensimmäinen ja toinen kysymys).

- 26 Näin ollen on tutkittava ensiksi kolmas ennakkoratkaisukysymys.

Kolmas kysymys

- 27 Ennakkoratkaisukysymykset tehnyt tuomioistuin haluaa tällä kysymyksellä ennen kaikkea tietää, onko yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaletta ja 38 artiklan ensimmäistä kappaletta tulkittava toisaalta siten, että päätökseen, jossa sopimusvaltion tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen suostua toisessa sopimusvaltiossa annetun täytäntöönpanokelpoisen tuomion täytäntöönpanoon, ei ole suostunut keskeyttämään asian käsittelyä tai on kumonnut asian käsittelyn keskeyttämisestä aikaisemmin tehdyn päätöksen, saadaan hakea muutosta kassaatiovalituksella tai sitä vastaavalla, ainoastaan oikeuskysymykseen rajoittuvalla muutoksenhakukeinolla, ja toisaalta, onko tuomioistuimella, jolta on haettu yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen nojalla siten muutosta oikeuskysymykseen, toimivaltaa määrätä tai määrätä uudelleen samanlaisesta käsittelyn keskeyttämistä.
- 28 Näiden kysymysten vastaamista varten on aluksi todettava, että yleissopimuksen laatimisen ja hyväksymisen yhteydessä laadituissa asiantuntijoiden kertomuksissa on korostettu yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen suppean tulkinnan tarpeellisuutta. Nimittäin ”muutoksenhakukeinojen paljous, jonka takia hävinneen osapuolen on mahdollista käyttää muutoksenhakukeinoja pelkästään viivyttämistarkoituksessa, on loppujen lopuksi yleissopimuksen tavoitteena olevan tuomioiden vapaan liikkuvuuden este” (Jenardin kertomus, EVVL 1979 C 59, s. 52). ”Muutoksenhaun määrä rajoitetaan [yleissopimuksessa] täytäntöönpanomenettelyn nopean sujumisen takia kahteen, joista ensimmäisessä on mahdollista tutkia tyhjentävällä tavalla asian tosiseikat ja joista toisessa rajoitutaan oikeudelliseen valvontaan” (Schlosserin kertomus, EYVL 1979 C 59, s. 133). ”Ainoastaan tuomioistuimella, jossa asiaa on vastustettu”, toisin sanoen ensimmäisellä tuomioistuimella, jolta on haettu yleissopimuksen 36 ja 37 artiklan 1 kohdan nojalla muutosta, ”on oikeus keskeyttää asian käsittely” (Jenardin kertomus, s. 52).

- 29 Seuraavaksi on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin on useaan otteeseen lausunut yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleessa mainitun käsitteen ”muutoksenhaun johdosta annettu päätös” suppean tulkinnan puolesta.
- 30 Se on siten todennut 27.11.1984 asiassa 258/83 (Brennero v. Wendel, Kok. 1984, s. 3971, 15 kohta) antamassaan tuomiossa, että yleissopimuksen yleisen systematiikan mukaisesti ja ottaen huomioon yhden sen tärkeimmistä päämääristä, eli menettelyn yksinkertaistamisen täytäntöönpanovaltiossa, tätä määräystä ei voida laajentaa sellaiseksi, että siinä sallittaisiin muutoksenhaku muusta päätöksestä kuin siitä, missä on päätetty muutoksenhausta, kuten ennen oikeudenkäyntiä tai käsittelyn kuluessa annetusta asian selvittämistoimia koskevasta päätöksestä.
- 31 Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut lisäksi 4.10.1991 antamassaan tuomiossa C-183/90, Van Dalfsen ym. vastaan Van Loon (Kok. 1991 s. I-4743, 21 kohta), että ottaen huomioon sen toiseikan, että yleissopimuksella pyritään yksinkertaistamaan tuomioiden vapaata liikkuvuutta siten, että sopimusvaltiossa, jossa ulkomaisen tuomion täytäntöönpanoa on pyydetty, otetaan käyttöön yksinkertainen ja nopea menettely, ilmaisu ”muutoksenhaun johdosta annettu päätös”, joka sisältyy yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleeseen, on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan ainoastaan päätöksiä, joissa ratkaistaan se, onko toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoon suostumisesta tehdystä muutoksenhausta annettu päätös perusteltu, mutta ilmauksella ei tarkoiteta yleissopimuksen 38 artiklan nojalla tehtyjä päätöksiä.
- 32 Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut samassa tuomiossa niin ollen, että yleissopimuksen 38 artiklan nojalla tehty päätös, jossa tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen suostua toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoon, ei ole suostunut keskeyttämään asian käsittelyä, ei ole yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu ”muutoksenhaun johdosta annettu päätös”, eikä siihen näin ollen saada hakea muutosta kassaatiovalituksella tai vastaavalla muutoksenhakukeinolla.

- 33 Tämä tulkinta pätee kaikkiin asian käsittelyn keskeyttämistä koskeviin päätöksiin, jotka sellainen tuomioistuin, jolta on haettu muutosta päätökseen suostua toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoon, tai päätökseen, jossa tuomio on rekisteröity täytäntöönpanoa varten, on tehnyt, mukaan lukien asian käsittelyn keskeyttämisen kumoamisesta aikaisemmin tehty päätös.
- 34 Näin ollen sekä yleissopimuksen sanamuodosta että sen järjestelmästä käy ilmi, että siinä erotetaan 38 artiklan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettu ”tuomioistuimista, jolta muutosta on haettu”, 37 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu ”tuomioistuimista, jolta haetaan muutosta ”muutoksenhaun johdosta annettuun päätökseen”, koska ensimmäinen käsite liittyy 36 ja 37 artiklan ensimmäiseen kappaleeseen siten, että siinä suljetaan pois 37 artiklan 2 kappale.
- 35 Lisäksi menettelyn välivaiheet merkitsevät — varsinkin kun ne vaikuttavat siten, että sopimusvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpano toisessa sopimusvaltiossa pitkittyy — poikkeusta yleissopimuksen päämääristä, joiden mukaan yleissopimuksella otetaan käyttöön yksinkertainen ja nopea menettelytapa tuomiovaltiossa täytäntöönpanokelpoisten tuomioiden täytäntöönpanemiseksi siten, että tähän toimintatapaan liittyviä säännöksiä on tulkittava ahtaasti.
- 36 Yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu tuomioistuin ei voi samoista syistä olla toimivaltainen tekemään käsittelyn keskeyttämistä koskevaa päätöstä 38 artiklan nojalla.
- 37 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus esittää kuitenkin, että tällä tuomioistuimella täytyy olla toimivalta päättää yleissopimuksessa tarkoitettu asian keskeyttämisestä, jos tämä toimivalta kuuluu sille sen omien oikeudenkäyntisääntöjen perusteella. Se tukee lausumansa oikeusjärjestyksensä erityispiirteisiin. Sen mukaan suurimmassa osassa sopimukseen alunperin kuuluneista valtioista sellainen kassaatiomenettelytuomioistuin, joka kumoaa alemmanasteisen tuomioistuimen päätöksen, ainoastaan siirtää asian toiseen tuomioistuimeen asiaratkaisun antamista

varten: viimeksi mainittu tuomioistuin pystyy siten keskeyttämään asian käsittelyn yleissopimuksen 38 artiklan nojalla. Yhdistyneessä kuningaskunnassa sitä vastoin yleisluonteinen tuomioistuin ei voi siirtää asiaa, vaan se päättää aina asiakysymyksistä. Sillä pitää Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan näin ollen olla mahdollisuus päättää käsittelyn keskeyttämisestä.

38 Tätä käsitystä ei voida hyväksyä.

39 Kuten julkisasiamies on esittänyt ratkaisuehdotuksensa 37 kohdassa, oikeuskäytännöstä (ks. yhdistetyt asiat 9/77 ja 10/77, Eurocontrol tuomio 14.7.1977, Kok. 1977, s. 1517, 4 kohta, ja asia 148/84, Brasserie du Pêcheur, tuomio 2.7.1985, Kok. 1985, s. 1981, 17 kohta) käy toisaalta ilmi yhtäältä, että yleissopimuksella otetaan käyttöön pakkoäytäntöpanon salliva menettely, joka muodostaa autonomisen ja yhtenäisen sopimusvaltioiden oikeusjärjestyksistä riippumattoman järjestelmän, ja toisaalta, että yhteisön oikeusjärjestelmän mukaisen oikeusvarmuuden periaatteen ja yleissopimuksen perustana olevan ETY:n perustamisopimuksen 220 artiklan mukaisten yleissopimuksen päämäärien toteuttaminen edellyttää, että yleissopimuksen sääntöjä ja yhteisöjen tuomioistuimen siihen liittyvää oikeuskäytäntöä sovelletaan kaikissa sopimusvaltiossa yhdenmukaisesti.

40 Sitä paitsi Yhdistyneen kuningaskunnan liittymiseksi tarpeelliset ja sen oikeusjärjestyksen erikoisuudesta johtuvat mukauttamiset on tehty edellä mainitulla, 9.10.1978 tehdyllä yleissopimuksella.

41 Tämän vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimella, joka päättää yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen nojalla oikeuskysymyksen rajoittuvasta muutoksenhausta, ei voi olla yleissopimuksen 38 artiklan nojalla laajempaa toimivaltaa kuin muulla sopimusvaltioiden tuomioistuimella, joka kassaatiotuomioistuimena rajoittuu tutkimaan ainoastaan oikeuskysymyksiä eikä arvioi asian tosiasiapuolta. Sovellettaessa yleissopimusta yhdenmukaisesti kaikissa sopimusvaltioissa ei ole mahdollista, että velallisella on käytössään joissakin täytäntöpanovaltioissa muihin sopimusvaltioihin verrattuna laajempia oikeudenkäyntimenettelyyn liittyviä

keinoja, joilla tuomiovaltiossa täytäntöönpanokelpoisen tuomion täytäntöönpanoa voidaan viivyttää.

- 42 Edellä lausutun perusteella kolmanteen kysymykseen on vastattava, että yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaletta ja 38 artiklan ensimmäistä kappaletta on tulkittava siten, että sopimusvaltion tuomioistuimen päätöksestä, jossa tuomioistuin, jolta on haettu muutosta toisessa jäsenvaltiossa annetun täytäntöönpanokelpoisen tuomion täytäntöönpanoon suostumista koskevaan päätökseen, ei suostu keskeyttämään asian käsittelyä tai kumoaa asian käsittelyn keskeyttämisestä aikaisemmin tehdyn päätöksen, ei voida hakea muutosta kassaatiovalituksella tai vastaavalla valituksella, jossa rajoitutaan tutkimaan ainoastaan oikeuskysymyksiä. Lisäksi tuomioistuin, jolta on haettu tällä tavoin yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen mukaisesti muutosta oikeuskysymykseen, ei ole toimivaltainen määräämään tai määräämään uudelleen tällaisesta käsittelyn keskeyttämisestä.

Ensimmäinen ja toinen kysymys

- 43 Ottaen huomioon kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen annettu vastaus, tuomioistuimen esittämiin ensimmäiseen ja toiseen ennakkoratkaisukysymykseen ei ole enää tarvetta vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 44 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Saksan liittotasavallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Court of Appealin (Civil Division) 14.7.1993 esittämät kysymykset seuraavasti:

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella, 37 artiklan 2 kappaletta ja 38 artiklan ensimmäistä kappaletta on tulkittava siten, että sopimusvaltion tuomioistuimen päätöksestä, jossa tuomioistuin, jolta on haettu muutosta toisessa jäsenvaltiossa annetun täytäntöönpanokelpoisen tuomion täytäntöönpanoon suostumista koskevaan päätökseen, ei suostu keskeyttämään asian käsittelyä tai kumoaa asian käsittelyn keskeyttämisestä aikaisemmin tehdyn päätöksen, ei voida hakea muutosta kassaatiovalituksella tai vastaavalla muutoksenhakukeinolla, jossa rajoitutaan tutkimaan ainoastaan oikeuskysymyksiä. Lisäksi tuomioistuin, jolta on haettu tällä tavoin yleissopimuksen 37 artiklan 2 kappaleen mukaisesti muutosta oikeuskysymykseen, ei ole toimivaltainen määräämään tai määräämään uudelleen tällaisesta käsittelyn keskeyttämisestä.

Schockweiler

Mancini

Kakouris

Murray

Hirsch

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä elokuuta 1995.

R. Grass

F. A. Schockweiler

kirjaaja

kuudennen jaoston puheenjohtaja